

”וַיְהִי דְבַר ה' בְּיַד חֲגִי הַנְּבִיא לְאמֹר:
הֵעֵת לָכֶם אַתֶּם לְשֶׁבֶת בְּבִתְיֶיכֶם סְפוּנִים וְהַבִּית הַזֶּה חָרַב: (= איך אתם
יושבים בבתיכם ובית ה' חרב!?)
וְעַתָּה כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל דַּרְכֵיכֶם: (= שימו לב מה
קורה אתכם):
זָרַעְתֶּם הַרְבֵּה וְהִבֵּא מְעַט אֲכֹל וְאִין לְשִׁבְעָה שְׂתוּ וְאִין לְשִׁכָּרָה
לְבוֹשׁ וְאִין לְחֶסֶם לוֹ וְהַמְשַׁתְּכֶר מְשַׁתְּכֶר אֶל צְרוּר נָקוּב: (= אתם זורעים
כמות גדולה – אבל גדל רק מעט, אוכלים הרבה ולא שבעים, שותים הרבה ולא רוויים,
לובשים עוד שכבה ועוד שכבה – אבל לא מצליחים להתחמם, והכסף – כאילו בורח
מהכיסים, כאילו יש חור בארנק...)
כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת...עָלוּ הָהָר וְהִבֵּאתֶם עֵץ וּבְנוּ הַבַּיִת וְאָרְצָה בּוֹ
וְאֶכְבְּדָה אֹמֶר ה': ” (= ומה הפיתרון? להתחיל לבנות את המקדש!)

(חגי א', ג'-ח')